

Carina Christensen (KF):

... ja undskyld, hvorfor der skal spares, og det har vi hørt svar på rigtig mange gange i debatten. Det er et spørgsmål om prioriteringer. Vi er med i et regeringsgrundlag, som jeg er meget stolt af, og sådan er det blevet. Så kort vil jeg sige det.

Første næstformand (Svend Auken):

Og så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Naser Khader (RV):

Da regeringen fremlagde sin plan om sanering af råd og nævn, var argumentet bl.a., at man vil le fedtlaget og bureaukratiet til livs for i stedet at støtte de udøvende kunstnere direkte.

I det perspektiv har Det Radikale Venstre med stadig større forundring iagttaget regeringens kulturpolitik. Dels er hele kulturlivet blevet beskåret skånselsløst, dels har man specifikt nedlagt en række institutioner, der har haft til formål at støtte de udøvende og unge kunstnere, og hvis primære opgave det har været at støtte nye tværgående initiativer og eksperimenter. Her tænker jeg bl.a. på Udviklingsfonden og stipendieordning for yngre kunstnere og på idrætsområdet.

Regeringens politik er derfor i fuldstændig modstrid med det, kulturministeren hævder bl.a. i dag i Jyllands-Posten, nemlig at han nu vil fokusere den offentlige støtte, så den i højere grad går til dem, der ikke kan klare sig selv.

Oprettelsen af det nye Kunstråd bekræfter også den tese. Nok sparer man 1,5 mio. kr. på administrationen, men regeringen påtænker i samme åndedrag at beskære Statens Kunstfond med yderligere ca. 15 mio. kr. næste år. Kulturministeren vil gerne lancere et paradigmeskift. Han vil ifølge eget udsagn frigøre kunstnerne fra statsstøtte og i stedet lade markedet overtage.

Spørgsmålet er: Hvad er det, markedet kan? Det er jo det kommercielle marked, kulturministeren bejler til, ikke noble folk som brygger Jacobsen, der støttede kunsten for kunstens egen skyld. Når virksomheder investerer i kunst, gør de det med få undtagelser ud fra en kommerciel betragtning, ud fra et ønske om at tiltrække kunder og motivere personalet. Det vil primært komme de etablerede kunstnere til gavn.

Men hvad med den grænseoverskridende og provokerende kunst? Hvordan skal markedet kunne sikre den kunstneriske kvalitet? Resultatet af en øget kommerialisering har i en række

sammenhænge været forfladigelse. Når kulturministeren derfor ønsker, at kunstnerne skal frigøres fra den offentlige kunststøtte, og at de skal slippe for at tænke deres kunst ind i diverse støttekriterier, betyder det reelt, at han vil lade markedets smagsdommere overtage det arbejde, som de kunstfaglige eksperter hidtil har haft. Men hvorfor er markedets smagsdommere bedre end de mennesker, som har en faglig indsigt?

Kl. 13.50

Der er ingen, der hævder, at kunstnerne kun skal leve af støtte fra det offentlige, men Det Radikale Venstre påpeger, at markedskræfterne ikke kan løse alle problemer, og vi mener, at der skal være forskel på erhvervs politik og kulturpolitik, ellers kan vi jo lige så godt nedlægge Kulturministeriet.

Det gælder også for statens kulturbærende institutioner som Statens Museum for Kunst, Nationalmuseet ...

Første næstformand (Svend Auken):

Undskyld, jeg tror, vi er nødt til at afbryde. Jeg ser ikke nogen minister eller repræsentant for regeringen til stede. Nå, det er godt. Det er at foretrække, hvis ministeren vil være i salen under forhandlingerne. Fortsæt!

Naser Khader (RV):

Det gælder også for statens kulturbærende institutioner som Statens Museum for Kunst, Nationalmuseet og Det Kongelige Bibliotek. De bebudede besparelser og krav om selvfinansiering vil ramme deres forskningsforpligtelser. Det kan vi ikke være tjent med.

Vi bliver nødt til at støtte vækstlaget og de eksperimenterende, nytænkende tiltag. Det er en statslig kulturpolitisk opgave. Et kunst- og kulturliv, der til stadighed synliggør og udfordrer vores selvbilleder og fortolkninger af verden, er et af de mest værdifulde fundament for vores samfund. Derfor skal vi støtte de smalle projekter, der sætter noget på spil. Derfor skal vi støtte børnekulturen og de tværgående kunstformer.

Markedskræfterne kan være glimrende, når vi taler om en standardiseret vare, men det mener Det Radikale Venstre ikke at kunsten skal være. Både kunst og forskning er kendetegnet ved at foretage unikke eksperimenter i de grænseområder, hvor det netop ikke kan betale sig. Deri ligger deres værdi, og den værdi skal vi værne om.